

Arrest

nr. 91 188 van 8 november 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN, IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 25 mei 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 april 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het arrest nr. 219 853 van 19 juni 2012 van de Raad van State waarbij het arrest nr. 66 120 van 1 september 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wordt vernietigd.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 4 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. BUEKENS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een hindoe afkomstig uit Jalandhar, gelegen in de Indische deelstaat Punjab. Zonder het medeweten van haar familie begon u in de zomer van 2009 een relatie met een sikhmeisje uit uw geboortestad geheten Teerth Rani. Omstreeks augustus 2009 merkte de broer van uw vriendin jullie in elkaars gezelschap op. Hierbij schold deze u uit en zei dat het slecht met u zou aflopen indien hij jullie nogmaals samen opmerkte. Op aandringen van uw vriendin vluchtten uw vriendin en uzelf in september 2009 naar Ludiana om er bij uw tante te verblijven. Vijftien dagen later

vluchtten uw ouders eveneens naar Ludiana om er bij uw tante te verblijven. Van uw ouders vernam u dat de ouders van uw vriendin uw thuisadres bezocht hadden. Hierbij bedreigden deze uw ouders en gaven te kennen dat ze u zouden ombrengen omdat u hun dochter verleid had. Via voormalige burens vernam u dat de ouders van uw vriendin nog een keer naar uw thuisadres in Jalandhar terugkeerden. Vervolgens werd u door een oom gemeld dat familieleden van uw vriendin hem opzochten op zijn thuisadres in Kapurthala. Hierbij gaven ze te kennen dat ze u wel zouden weten te vinden. Daarnaast achterhaalde u dat de familie van uw vriendin een klacht tegen u indiende en dat de politie uw voormalige thuisadres in Jalandhar opzocht. Op 7 januari 2010 huwde u in Jalandhar met uw vriendin. Korte tijd later vluchtte u via Delhi naar een onbekende Europese bestemming. Op 9 november 2010 vroeg u in België asiel aan.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u onvoldoende elementen aanbrengt om aan te tonen dat u in India vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie riskeert. Uit uw verklaringen blijkt dat u India ontvluchtte omdat u vreest dat de familie van uw echtgenote zich op u wil wreken omdat jullie zonder hun toestemming huwden. Aangaande dit door u ingeroepen asielmotief dient te worden vastgesteld dat u niet om zich op de Indische autoriteiten te beroepen (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Zulks wijst uit dat u in India onvoldoende beroep deed op de bescherming waarin deze autoriteiten voorzien. Uw verklaring dat de familie van uw vriendin klacht tegen u indiende en uw voormalige thuisadres bezocht (zie gehoorverslag CGVS, p.6) wijzigd deze vaststelling niet. U brengt immers geen aanwijzingen aan die erop duiden dat de Indische autoriteiten u bij de politieke en/of gerechtelijke afhandeling van deze klacht unfair zouden behandelen – temeer daar u te kennen gaf dat u met deze autoriteiten nooit enige moeilijkheden ondervond (zie gehoorverslag CGVS, p.2). Uw verklaring dat de familie van uw echtgenote waarschijnlijk connecties heeft met politici van "Akali Dal" (zie gehoorverslag CGVS, p.3) wijzigd deze vaststelling evenmin. U draagt immers geen elementen aan die erop duiden dat de politieke invloed van uw belagers zo ver reikt dat ze ertoe in staat zouden zijn om u iedere vorm van bescherming te ontfangen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk maakt dat uw belagers de capaciteit en de wil hebben om u op nationaal vlak te vervolgen. Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat u elders in India kan verblijven om aan deze belagers te ontsnappen. Uw verklaring dat u tijdens uw verblijf in Ludiana geen moeilijkheden ondervond (zie gehoorverslag CGVS, p.5), biedt hiervan aanwijzing. Uw bewering dat de familie van uw echtgenote uw oom in Kapurthala opzocht om u op te sporen (zie gehoorverslag CGVS, p.5) wijzigd deze vaststelling niet. Vermits Kapurthala in Punjab gelegen is kan deze poging om u te lokaliseren immers niet als vervolging op nationaal vlak geduid worden.

Uit wat voorafgaat blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4; § 2 b van de vreemdelingenwet (foltering of onmenselijke behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn/haar land van herkomst). U slaagt er immers niet in om aannemelijk te maken dat de familie van uw echtgenote de capaciteit en de wil heeft om u de bescherming waarin de Indische autoriteiten voorzien te ontfangen en/of om u op nationaal vlak te vervolgen.

De door u neergelegde documenten (een kopie van het voorblad van uw paspoort, uw diploma en uw huwelijksattest) bieden aanwijzing van uw identiteit en tonen uw huwelijk aan. Deze worden in bovenstaande vaststellingen echter niet betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert aan dat hij zich in de situatie van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) bevindt en hem de status van vluchteling dient te worden toegekend. In elk geval dient hem de subsidiaire beschermingsstatus te worden toegekend.

Uit zijn feitenrelaas blijkt immers dat hij een gegronde vrees voor zijn leven heeft. Uit de door hem neergelegde stukken blijkt duidelijk dat eremoorden in India een groot probleem vormen en dat elk jaar gemiddeld 900 personen sterven als gevolg van erewraak, alleen al in de provincie Punjab, waar verzoeker vandaan komt. Aanvullend aan deze zeer ernstige, levensbedreigende situatie komt nog het feit dat de Indiase overheid verzoeker zal vervolgen omwille van het 'ontvoeren en verleiden van een meisje' gezien de schoonfamilie van verzoeker klacht tegen hem heeft ingediend. Verzoeker verwijst

naar het standpunt van Human Rights Watch, uiteengezet in een artikel uit de krant De Telegraaf dat verzoeker bij zijn verzoekschrift voegt. Hierin wordt gesteld dat dit de werkwijze bij uitstek is die wordt toegepast in deze situaties. De familie van het meisje dient deze klacht in zodanig dat de echtgenoot zou kunnen worden aangehouden. Verzoeker kon dan ook geen klacht indienen bij de Indiase autoriteiten gelet op de klacht die tegen hem werd ingediend. Voorts stelt Human Rights Watch dat de Indiase autoriteit veel krachtiger zou moeten optreden in deze situaties waaruit blijkt dat de Indiase autoriteit de gevraagde bescherming niet kan of wil bieden. Voorts merkt verzoeker op dat de familie van zijn echtgenote connecties heeft met politici van 'Akali Dal'. Verzoeker wijst erop dat zijn verklaringen een voldoende bewijs kunnen zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn, wat *in casu* het geval is, zowel met betrekking tot het zich niet kunnen beroepen op de Indiase autoriteiten als wat de politieke invloed van zijn schoonfamilie betreft. Verzoeker voert voorts aan dat de stelling als zou hij niet aannemelijk maken dat zijn belagers de capaciteit en de wil hebben om hem op nationaal vlak te vervolgen onjuist is. Zijn schoonfamilie beschikt over veel macht en bezit veel geld. Uit de bij zijn verzoekschrift neergelegde verklaring van Sunita Rinku blijkt dat de dreigingen zeer ernstig en serieus zijn. De enige reden waarom ze nog niet in Ludiana zijn geraakt is omdat niemand afweet van het bestaan van familie in die stad. Verzoekers schoonfamilie is hem reeds op andere plaatsen gaan zoeken, zoals bij zijn oom. Het is maar een kwestie van tijd alvorens ze hem op het spoor komt. Verzoeker meent tot slot dat hem minstens de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend. Overeenkomstig het rapport opgesteld door Human Rights Watch in 2010 vormen de ermoorden in India een fundamenteel probleem en specifiek in de provincie waar verzoeker vandaan komt, met name Punjab. Indien hij zou worden teruggestuurd naar zijn land van herkomst loopt hij een reëel risico op ernstige schade. Verzoeker merkt op dat hij niet is bijgestaan door een advocaat tijdens zijn gehoor en wijst op de korte duur ervan.

2.2. Met toepassing van artikel 48/5, §1 van de vreemdelingenwet kan vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 uitgaan van of veroorzaakt worden door niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat noch de Staat, noch partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, inclusief internationale organisaties, geen bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.

Artikel 48/5, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt dat bescherming in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 in het algemeen wordt geboden wanneer de actoren, omschreven in het eerste lid, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

De Raad stelt vast dat verzoeker voor de door hem aangehaalde problemen met zijn schoonfamilie geen beroep heeft gedaan op de autoriteiten van zijn land van herkomst en hiervoor evenmin een afdoende verklaring geeft. Waar verzoeker in onderhavig verzoekschrift aanhaalt dat hij dit heeft nagelaten omwille van het feit dat zijn schoonfamilie een klacht tegen hem indiende en hem kwam opzoeken op zijn thuisadres, dient erop te worden gewezen dat dit geen aanwijzing is die erop zou duiden dat hij zich niet zou kunnen beroepen op de bescherming van de Indiase autoriteiten. Verzoekers verwijzing naar een artikel uit de Telegraaf waarin wordt aangegeven dat het indienen van een aanklacht door de familie van het meisje zodat de man kan worden aangehouden de werkwijze bij uitstek is die wordt toegepast in deze situaties, doet hieraan geen afbreuk. Niettegenstaande dit artikel weliswaar een toename van ermoorden meldt en dit vaak op basis van valse decreten opgesteld door niet-officiële dorpsraden en er een oproep wordt gedaan naar een krachtadiger optreden van de autoriteiten, blijkt hieruit geenszins dat de Indiase autoriteiten, wanneer zij met dergelijke problemen worden geconfronteerd niet bij machte of onwillig zouden zijn om bescherming te bieden. Meer nog, in datzelfde artikel wordt gewezen op een aantal gevallen in de Noord-Indiase deelstaat Haryana waarbij personen in het kader van de erwraak-problematiek werden gearresteerd door de Indiase autoriteiten. Hieruit blijkt wel degelijk het optreden van de Indiase overheid. Overigens verklaarde verzoeker het volgende: *"vriend die advocaat (is) zei echter dat de politie niks tegen KV kon doen, KV en vriendin waren namelijk meerderjarig, konden doen wat ze wouden, hij raadde hen aan om te huwen"* (stuk 4, gehoorverslag CGVS 3/3/2011, p. 6). De Raad ziet bijgevolg geen enkele reden waarom verzoeker geen beroep kon doen op de bescherming vanwege zijn nationale autoriteiten. De informatie omtrent ermoorden in India die verzoeker bij het verzoekschrift voegt, doet hier geen afbreuk aan.

2.3. Luidens artikel 48/5, §3 van de vreemdelingenwet is er daarenboven evenmin behoefte aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat en indien van verzoeker redelijkerwijs kan worden

verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. De Raad stelt desbetreffend vast dat verzoeker in 2009 zonder problemen bij zijn nicht in Ludiana is verbleven en dat zijn familie en echtgenote daar momenteel nog steeds verblijven (stuk 4, gehoorverslag CGVS 3/3/2011, p. 2, 5). Bovendien antwoordde verzoeker op de vraag of hij elders in India kon verblijven tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het volgende: *“Dat kan wel, maar KV heeft geen geld, zonder geld kan KV niks bereiken in India, in het buitenland is het makkelijker om iets te bereiken in het leven”* (stuk 4, gehoorverslag CGVS 3/3/2011, p. 6). Gelet op het voorgaande maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij niet elders in India zou kunnen verblijven. Louter financiële overwegingen kunnen in het kader van onderhavige beoordeling door de Raad immers geen hinderpaal zijn. Dat zijn schoonfamilie over veel macht en geld beschikt en dat uit de bij zijn verzoekschrift neergelegde verklaring van Sunita Rinku blijkt dat de dreigingen zeer ernstig en serieus zijn, maakt evenmin aannemelijk dat hij zich niet elders in India zou kunnen vestigen. Dat het maar een kwestie van tijd is alvorens ze hem op het spoor komen, is een speculatieve bewering die niet wordt gestaafd.

2.4. Daargelaten de vraag of de aangevoerde feiten geloofwaardig zijn, is niet voldaan aan een wezenlijke vereiste om de aanvraag te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

De bij het verzoekschrift gevoegde algemene informatie over het “Hindu-Sikh conflict” in zijn land van herkomst ter staving van het conflict met zijn schoonfamilie is, gelet op de *supra* gedane vaststellingen, niet dienstig.

2.5. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaat het voorgaande om te besluiten dat de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in geval van een terugkeer naar India, aantoonde.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht november tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,
mevr. A. VAN ISACKER,
mevr. C. DIGNEF,

mevr. K. VERHEYDEN,

De griffier,

kamervoorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,
rechter in vreemdelingenzaken,

griffier.

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER